19.01.02

3a (מניינא דרישא למעוטי מאי) $\rightarrow 4b$ (אבל היכא דאיכא לשנויי משנינן)

```
ז. כִּי יִקַּח אִישׁ אִשֶּׁה וּבְעַלָה וְהָיָה אִם לֹא תִמְצָא חֵן בְּעֵינִיו כִּי מָצָא בָה עֻרְוֹת דָבֶר וְכָתַב לָה סֵפֶּר כְּרִיתָת וְנָתַן בְּיָדָה וְשְׁלְחָה מְבֵּיתוֹ: דברים כד, א
ז. וְאָם שְׁלָשׁ אֵלֶה לֹא יַעֲשֶׁה לָה וְיָצָאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף: שמות כא, יא
גַּאָה הַחָקִים אֲשֶׁר צִּוָּה ה' אֶת משֶׁה בִּין אִישׁ לְאשְׁתוֹ בַּיוֹ אָב לְבְתוֹ בְּנְעֲרָי, בַּיֹה בִיזברים כב, טו
גַלָה הַחָקִים אֲשֶׁר צְּוָה ה' אֶת משֶׁה בִּין אִישׁ לְאשְׁתוֹ בַּין אָב לְבְתוֹ בְּנְעֲרָי, בַּיֹת אָבִיה: במדבד ל, יז
בַּת יְהָיָה אַלְמָנָה וֹנְרִשְׁה וְנְצָאָה וְזָרְע אָין לָה וְשָׁבָּה אֵל בַּיְת הָעָרָי, מַלֶּחֶם אָבִיהְ תֹּאְכֵל וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ: וִיקרא כב, יג
וְבָת בֹּחָל יְהָאִישׁ לָהְחַר אֶת יְבַמְתוֹ וְעַלְתָה יְבַמְתוֹ הַשְּעְרָה אֶל הַזְּקְנֵים וְאָמְרָה מֵאָן זְבָמִי לְהָקִים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִינִי דְבָּמִיל לְהָבִים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׁרְאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִינִי רַבְּת.
וְאֵם לֹא יִחְפֹּץ הָאִשׁ לְקָחֵת אֶת יְבַמְתוֹ וְעַלְתָה יְבַמְתוֹ הַשְּעְרָה אֶל הַזְבָנִים וְאָמְרָה מֵאוֹ וְבָמִי לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׁרְא לֹא יִאכַל קְדֶשׁ תּוֹשַׁב כֹּהֵן וְשָּׁכִיר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ תּוֹשָׁב כֹּהֵן וְשָּׁכִיר לֹא יִאכַל קְדֶשׁ תּוֹשַׁב כֹּהֵן וְשָׁכִיר לֹא יִאכַל קְדֶשׁ תוֹשַׁב כֹהֵן וְשָׁכִיר לֹא יִאכַל קְדֶשׁ תוֹשָׁב כֹהֵן וְשָּׁכִיר לֹא יִאכַל קְדֶשׁ תּוֹשֵב כֹּהֵן וְשָׁכִיר לֹא יִאכַל קְדֶשׁ תּוֹשֵב בֹּהוֹ וְשָׁכִיר לֹא יִאכַל לְדֶשׁ תְּוֹשִׁב בֹּהוֹ וְשָׁכִיר לֹא יִיבְל זְר לֹא יִיבל לְדָב לֹי בְּיֹב בְּיִיבְיה בְּיִיבְיה בְּיִבְיִב בְּיִבְיִים בְּיִבְיר בְּיִיי בְּעִינִין בְּיִיב בְּיִבְיר בְּיִיב בְּיִבְיבְיה בְּבְיל בְּיבּים בְּיִבְּי בְּיִבְים בְּבְּיב בְּיִבְים בְּבְיבְיבִים בֹּי בְּבְיבֹים בְּיִבְים בְּיבְבְיב בְּיִבְיבְים בְּבְיבְיבְשְׁעְבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבְים בְּיִבְים בְיבְים בְּיבְים בְּיִבְים בְּיִבְּה וְישְׁבְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְיְיִבְים בְּיִבְּים בְיְיִבְּים בְּיבְּים בְּבְים בְּיִבְּבְיְם בְּעְבְּבְּעִים בְּעְּב
```

- I Analyzing the enumerations in the משנה
  - a Assumption: an enumeration is presented to exclude other viable candidates for inclusion
  - b Exclusion of the חופה דישא (which may have been included via רב הונא as per רב הונא
    - i Note: according to חליפין is included; the enumeration excludes חליפין
      - 1 Explanation: since קנין כסף is inferred from purchase of land (שדה עפרון) that אליפין that אליפין would be valid
      - 2 Reason for exclusion: חליפין don't require any value which cannot be applied to תוספות, רשב"א)
  - c Exclusion of חליצה חליצה (which might have been inferred via יבמה from יבמה
- II Revisiting the source for קידושי כסף
  - a Additional question: (ד:ב) משנה כתובות (ד:ב) are a right and property of father source?
  - b Answer #1 (כב): v. 2 implication that there is no money given to this master when she leaves, but there is when she leaves another master (father) and it goes to him, as per v. 3 (he has rights to accept קידושין for her)
    - i Challenge: perhaps this only applies to a קטנה (she has no independent financial standing) but not a נערה
    - ii Answer: v. 4 $\rightarrow$ all benefits of נערות go to her father
      - 1 Challenge: if so, why did בי infer that a girl's wages go to her father from v. 5?
      - 2 Answer: cannot infer ממון (wages) from איסורא
        - (a) Challenge: why not infer wages from מפותה or אנוסה or מפותה)
        - (b) Answer: we cannot infer קנס from איסור
        - (c) Challenge: why not infer wages from בושת ופגם (of an אנוסה they're and go to father)
        - (d) Answer: בושת ופגם directly affect the father → money goes to him
  - c Answer #2: v. 2 excludes a parallel exit (of a מערה who was an אמה and money didn't go to her master)
    - i Challenge: parallel is weak; in case of אמה, she is utterly gone; here, she still lives at father's house
    - ii Answer: even in case of קידושין, she has left father's domain vis-à-vis הפרת נדרים
  - d Challenge: v. 2 is used for another דרשה: that she leaves when she becomes a נערה and when she is a בוגרת
    - א אין: is written with a ' (as opposed to vv. 7-8)0→it can be used twice as it is in the דרשה on v. 6
  - e Justification: for the text to state that the wages, as well as the קידושין, of a מנרה go to her father
    - If: we only knew about סד"א, קידושין she didn't work for them, she doesn't keep them, as opposed to wages
    - ii If: we only knew about wages, סד"א her father feeds her so he has rights to her wages, as opposed to קידושין
- III Revisiting the "other" סר (בגרות) ססף (מערות) אין כסף (נערות) ויצאה חנם (נערות)
  - a Challenge: let the תורה tell us that a נערה goes free, and then it is obvious that a בוגרת goes free
  - b Answer (עבד נרצע this is similar to v. 9, where שכיר (more transitory) teaches that עבד נרצע refers to עבד נרצע
    - i Challenge (אביי): incomparable in that case, they are 2 distinct people and even if the תורה explicitly stated that a שביר would be alegitimate "overkill" of a ק"ו was an עבד נרצע would be alegitimate "overkill" of a ק"ו
      - 1 However: in our case, once she's left as a נערה, she wouldn't be in his house as a בוגרת
  - c Answer (אביי): the verse comes to liberate a סימנים, she doesn't go free at all
    - i Challenge (מר בר רב אשר): this is also a ק"ו:
      - 1 סימנים .קל (which don't provide her exit from father, but do from master)
      - 2 בגרות) age (בגרות which liberates her from father certainly liberates her from master
  - d answer (מר בר רב אשי): teaches that the sale of an איילונית itself is valid (no fraud)
    - i Note: his challenge rests on the claim that being liberated by בגרות is understood via "ך ק"ו
      - 1 However; we are ready to accept textual "overkill" מילתא דאתיא בק"ו טרח וכתב לה קרא
      - 2 Answer: if we can provide an answer that avoids relying on textual overkill, we do so